

vid öfvergå den egna erfarenheten. Och intet förenar människor närmare än gemensamma bördor och sträfvan, gemensamt pligttroget uppfyllande af fäderneslandets mot alla lika berättigade kraf.

Ett upphäfvande af det nuvarande orimliga stadgandet, som från skatt befriar just de tillgångar, af hvilka skatt lättast och minst kämbart kunde utgöras, skulle derjemte borttaga en af de i allo olämpliga skilje-gränser man på vissa håll vill upprepa emellan det skattdragande folket och regentsläkten, hvars ställning just bjuder att dess medlemmar främst gifva exempel på pligttroget fullgörande af hvad fäderneslandet med rätta af alla dess välmående medborgare fodrar.

Jag föreslår således vördsamligen:

att § 8 mom. b i sist utfärdade bevillningsstadga, som föreskrifver att medlem af konungaätten skall vara frikallad från utgörande af bevillning såväl för af staten anvisadt anslag, som för inkomst af kapital, må upphävas och från kommande bevillningsstadga uteslutas.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 30 Januari 1873.

C. A. Jönsson.

N:o 168.

Af Herr Pehr Pehrson: Om förhöjning i låneanslaget till befrämjande af utdikningar och aftappningar af sanktrakter och sjöar för beredande af odlingsbar mark inom rikets mellersta och södra län.

Redan vid de sednaste riksdagarna under ståndsrepresentationen var det vanligt att ställa till Kongl. Maj:ts förfogande särskilda belopp, att dels användas såsom anslag utan återbetalningsskyldighet för vatten-aftappningar

aftappningar uti de sex nordliga länen och några häradar af Wermland, och dels såsom lån till likadana företag i rikets öfriga delar. Sålunda har från och med 1859—1860 års riksdag intill 1870 års riksdag det årliga belopp, som för detta ändamål kommit mellersta och södra delarne af riket till godo, utgjort 50,000 rdr. Vid de tre sist förflutna lagtima riksdagarne har detta anslag förhöjts till 100,000 rdr. Flerfaldiga gånger har representationen på enahanda sätt anvisat betydligt högre belopp för dylika vattenaftappningsföretag, än hvad Kongl. Maj:t för berörda ändamål åskat. Vid sådant förhållande och då, såsom vi af Kongl. Maj:ts sednaste proposition angående statsverkets tillstånd och behof finna, statsverkets finansiella ställning är särdeles tillfredsställande samt högst betydliga öfverskott å flera inkomstitlar uppstått, så anser jag för min del, att Riksdagen under dessa goda konjunkturen icke bör försumma att fortgå på den redan beträdda vägen och med all möjlig omsorg befrämja vår modernäring, jordbrukets utveckling och förkofran. Då detta, bland andra medel, äfven och i icke oväsentlig mån sker genom aftappningar och utdikningar af sankar trakter och sjöar; då här icke är fråga om något statsanslag utan återbetalningsskyldighet, utan endast om förhöjning af ett redan utgående låneanslag; då till Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen redan inkommit en hel mängd ansökningar i samma syfte; samt då jag anser, att statens uppoffring i detta fall icke kan vara större än den vinst, som beredes det allmänna derigenom att vår hufvudnäring varder förbättrad, så tvekar jag ej att härmed vördsam samt föreslå:

att Riksdagen till Kongl. Maj:ts disposition för år 1874 anvisar en från 100,000 rdr till 150,000 rdr förhöjd summa, att utgå såsom låneunderstöd för befrämjande af utdikningar och aftappningar af sankar trakter och sjöar för beredande af odlingsbar mark inom rikets mellersta och södra län, emot vilkor som Riksdagen bestämmer.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Pehr Pehrson,
från Stockholms län.